

θος, τὴν ὁποίαν ὀνομάζουσι Γόνδολαν, χρησιμεύει εἰς τὰς πλουσιωτέρας τάξεις ὡς τὸ γενικὸν τῆς συγκοινωνίας μέσον. Εἶναι δ' ἐλαφροτάτη καὶ ἄξυπρωρος, μὲ σκηνὴν κατάμαυρον εἰς τὸ κέντρον. Τὴν νύκτα λύχοι κρεμάζονται εἰς τὴν πρύμνην καὶ εἰς τὴν πῶραν· τὸ δ' ἀποτελεσμα, ἐνῶ εἰς τὴν σιωπὴν καὶ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς διαπλέουσι τὰ ὕδατα, εἶναι περιεργον καὶ ὠραῖον. Οἱ στίχοι τοῦ Γάσσου δὲν ἄδονται τὴν σήμερον, ὡς ἀρχήτερα, ὑπὸ τῶν Γονδολιέρων· ἀλλὰ τόσον καλλιεργοῦσι τὴν μουσικὴν ἅπαντες οἱ εὐκατάστατοι Βενετοὶ, ὥστε σπανίως τὰ Βενετικά ὕδατα στεροῦνται τερπνῶν ἁσμάτων. Αἱ γυναῖκες τῆς Βενετίας φημίζονται διὰ τὸ ἡγεμονικὸν τῆς καλλονῆς αὐτῶν.

Οἱ Βενετοὶ κατάγονται ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς Παφλαγονίας Ἐνετῶν, οἵτινες ἠκολούθησαν τὸν Ἀντήνορα μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος, καὶ συνκρίσθησαν πλησίον τῆς Παδούας*. Ἡ κομόπολις Ριάλτον, ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς Βενετίας, χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 421· οἱ δὲ Δουκιε ἤρχισαν ἀπὸ τοῦ 697. Ἡ κυβέρνησις εὐρίσκειτο καταρχὰς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ· ἀλλ' ὅσον ἠῤῥξανεν ὁ πλοῦτος, τόσον ἠῤῥξανε καὶ ἡ δύναμις τῶν εὐγενῶν. Οἱ Δουκιε ἀπέκτησαν καὶ κατεχρῶντο τὴν κυριαρχίαν, καὶ δι' ἑκατονταετηρίδας αὐτοὶ καὶ οἱ εὐγενεῖς ἠγωνίζοντο νὰ λάθωσι τὰ πρωτεῖα. Οἱ ἀριστοκράται τέλος ὑπερίσχυσαν, καὶ ἔκτοτε ζηλοτύπως περιώρισαν τὴν κυβέρνησιν ἐντὸς τοῦ ἰδίου αὐτῶν σώματος. Πᾶν δημόσιον φρόνημα ἐξέλιπε βαθμηδόν, καὶ ἡ δημοκρατία, προσκληθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος, ἔπεσε χωρὶς ἀντίστασιν εἰς τοὺς πόδας τοῦ δορικτήτορος. Ἡ Βενετία δὲν εἶναι τὴν σήμερον εἰμὴ Ἀουστριακὴ ἐπαρχία. Αἱ σκέψεις δ' αὐτὰι ἀμαυροῦσιν ἀληθῶς τὴν ὄψιν τῆς ἄλλως λαμπρᾶς ταύτης καὶ ὠραίας πόλεως· καθύτι μετὰ τοῦ περιγητοῦ Eustace δυνάμεθα νὰ ἐρωτήσωμεν, « Διὰ τί νὰ ἐκτεινόμεθα περὶ τῆς καλλονῆς, τῆς μεγαλοπρεπείας, τοῦ κλέους τῆς Βενετίας; ἢ διὰ τί νὰ περιγράψωμεν τὰ παλάτια, τὰ ἐκκλησίας, τὰ μνημεῖά της; Ἡ ἐλευθερία, ἥτις ἀνύψωσεν ἐπὶ βάλτου τὰς ἐξαισίας ταύτας οἰκιστάς, καὶ παρέστησεν εἰς τὸ μέσον λιμνοθαλάσσης τοιαῦτα μεγαλοπρεπῆ θεάματα, πλέον δὲν ὑπάρχει! Ἡ γενναία ἐκείνη ἀνεξαρτησία, ἥτις ἐπλήρωσεν ὀλίγα ἐρημονήσια, ὅπου πρότερον διέτριβον θαλάσσια μόνον ὄρνεα, ἀπὸ κατοίκους καὶ ἐμπόριον, ἔκυψεν ἤδη τὸν αὐχένα, καὶ τὸ Βενετικὸν κράτος, μεθ' ὅλων τῶν εὐκλεῶν θριάμβων του, δὲν εἶναι τώρα εἰμὴ ὄνομα κενόν. Ἡ πόλις μὲ τὰ

* Περὶ τῶν Ἐνετῶν διττὸς ἐστὶ λόγος. Οἱ μὲν γὰρ αὐτοὺς φασὶν εἶναι Κελτῶν ἀποίκους τῶν ὁμωνύμων παρακεαντιῶν· οἱ δ' ἐκ τοῦ Τρωικοῦ πολέμου μετ' Ἀντήνορος σωθῆναι δεῦρὸ φασὶ τῶν ἐκ τῆς Παφλαγονίας Ἐνετῶν τινά. Μαρτύριον δὲ τούτου προφέρονται, τὴν περὶ τὰς ἵπποτροφίας ἐπιμέλειαν, ἣ νῦν μὲν τελῶς ἐκλείπει, πρότερον δ' ἐτιμάτο παρ' αὐτοῖς, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ζήλου, τοῦ κατὰ τὰς ἡμιονιτιδας ἵππους. Στράβ. Ε'. 4.

τείχη καὶ τοὺς πύργους καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῆς, μένει ἀκόμῃ· ἀλλὰ τὸ πνεῦμα, ὑφ' οὗ ἐνεψυχούτο, ἀπέπτη πρὸ πολλοῦ.»

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ, ΑΦΡΙΚΗΝ, ΚΑΙ ΑΣΙΑΝ.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ἐφημερίς τῶν σήμερον λεγομένων Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐτυπώθη ἐν Βοστώνῃ τὸ 1704. Περὶ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφημερίδων, ὅσαι κατὰ τὸ παρὸν κυκλοφοροῦσιν εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, πιθανὸν ὅτι πλησιάζει εἰς 100,000,000. [Ἔολος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφημερίδων, ὅσαι ἐξεδίδοντο εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρετανίαν καὶ Ἰρλανδίαν τὸ 1837, ἦτο μόνον 47,218,000.] Ἀπὸ τὰ Βρετανικὰ πιεστήρια τῆς Κάτω Καναδάς ἐκδίδονται καθ' ἑβδομάδα 29,000· ἀπὸ δὲ τὰ Γαλλικὰ, 8,000. Εἰς τὴν Ἄνω Καναδάν, δημοσιεύονται 28 ἐβδομαδικαὶ ἐφημερίδες· εἰς δὲ τὴν Νέαν Γῆν 9, εἰς τὴν Βερμούδαν 2, καὶ ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς εἰς τὰς Βαχάμας. Ἡ τυπογραφία ὑπῆρχεν εἰς τὴν Νέαν Σκωτίαν εικοσιτέσσαρα ἔτη πρὶν εἰσαχθῆ εἰς τὴν Καναδάν· ἡ πρώτη ἐφημερίς ἐτυπώθη τὸ 1761, ὀνομασθεῖσα ἡ ἐφημερίς τῆς Χαλιμάξ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν νῦν ἐν Χαλιμάξ ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων εἶναι 12· εὐρίσκονται δὲ καὶ 3 εἰς τὰλλα μέρη τῆς ἐπαρχίας. Εἰς τὴν Βρετανικὴν Γουϊάναν δημοσιεύονται 4 ἐφημερίδες· 2 εἰς τὴν Γαλλικὴν Γουϊάναν, 1 ἡ 2 εἰς τὴν Βαχίαν, 8 εἰς τὸ Ῥίον Ἰανέιρον, καὶ 8 εἰς τὴν Βουένος Ἄυρες. Εἰς τὴν Ἰαμαϊκάν τυπώνονται 9· εἰς τὴν Βάρβαδον 4 δις τῆς ἐβδομάδος, 1 τρις τῆς ἐβδομάδος, καὶ 1 καθ' ἑβδομάδα. Δύο τούτων ἐσύστησαν οἱ ἐκ τῆς Ἀφρικῆς μαῦροι ὡς τὰ ἰδιαιτέρὰ των ὄργανα, διατηροῦσι δὲ καὶ συντάσσουσιν αὐτὰς ὅλως διόλου τῆς κλάσεως ταύτης ἄνδρες.

Καθ' ὅλην τὴν ἕκτασιν τῆς Ἀφρικῆς ὑπάρχουσι 11 ἐφημερίδες. Μία ἤρχισεν εἰς τὸ Ἀλγέριον, ὅτε οἱ Γάλλοι τὸ ἐκυρίευσαν ἐν ἔτει 1830, καὶ τακτικῶς ἐξηκολούθησε μέχρι τοῦδε. Ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ παραλίου, εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν ἀποικίαν τῆς Λιβερίας, ἐκδίδονται 2. Εἰς τὸ Ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἐλπίδος ὑπάρχουσι 11 πολιτικαὶ ἐφημερίδες, ἐξ ὧν τὸ ἥμισυ συγγράφονται Ἀγγλιστί, καὶ τὸ ἥμισυ Ὀλλανδιστί.

Ἐπίσημος ἐφημερίς ἐυστήθη ἐν Περσίᾳ τὸ 1838, ἥτις λιθογραφεῖται. Εἰς τὴν Καλκούτταν ἐκδίδονται 6 Ἀγγλικάι ἐφημερίδες καθ' ἡμέραν, 3 τρις τῆς ἐβδομάδος, 8 καθ' ἑβδομάδα, καὶ 9 Ἰνδοστανικά καθ' ἑβδομάδα. Εἰς τὴν Βομβαϊκὴν 10 Ἀγγλικάι ἐφημερίδες ἐκδίδονται δις τῆς ἐβδομάδος, καὶ 4 Ἰνδοστανικά. Δύο Ἀγγλικάι ἐφημερίδες ἐδημοσιεύοντο καθ' ἑβδομάδα εἰς τὴν Καντῶνα, ἀλλὰ τώρα μετεφέρθησαν εἰς τὸ Μάκων.

Εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἀουστραλίας Σύδνεϊν ἐκδίδονται 8 Ἀγγλικάι ἐφημερίδες, καὶ 12 εἰς τὰ λοιπὰ τῶν Ἀγγλων καταστήματα ἐπὶ τῆς Ἀουστραλίας. Εἰς τὴν Βανδιεμένην Γῆν ἐκδίδονται 13 καθ' ἑβδομάδα.

Εἰς τὴν Νέαν Ζηλανδίαν τυπώνονται 2 ἐφημερίδες· ἐξ ὧν τῆς πρώτης τὸν πρῶτον ἀριθμὸν ἐτύπωσαν ἐν Λονδίνῳ οἱ μελλοντες ν' ἀποικίωσι, καὶ τὸν δεύτερον εἰς τὸν Λιμένα Νικολσον τὸ 1840. Αἱ Σανδουικάι Νῆσοι ἔχουν ὡσαύτως τακτικὴν Ἐφημερίδα, τὸν Πολυνησιώτην.

Ἀνοίξαντες εἰς τὴν Σκωτίαν τὸ μνημα τινὸς ταφέντος πρὸ 28 χρόνων, μὲ σκοπὸν νὰ θάψωσι καὶ τὴν ἀποθανούσαν αὐτοῦ γυναῖκα, εὐρήκαν τὸ σῶμα του ἐντελῶς ἀπολελειθμῆνον. Εἶχε δὲ χρῶμα καὶ ὄψιν μελαίνης δρυός. Χάριν τῆς ἐπιστήμης, ἤθελεν εἶσθαι τῶντιν εὐχάριστον νὰ διατηρηθῶσι τὰ παραδόξα ταῦτα λείψανα· ἀλλ' οἱ συγγενεῖς τῆς τεθνηκυίας χήρας ἐπέμειναν εἰς τὸ νὰ ταφῶσι πάλιν.